

[Albertsen]

Det beder jeg socialministeren tage med i sine overvejelser og i sine forhandlinger med kommuner med henblik på udnyttelse eller praktisering af de 35 mill. kr. besparelse i henhold til bloktilskudsordningen. Her har man efter mit bedste skøn virkelig overset noget, og det røber klart, at de, der har formuleret det, de, der har forfægtet det, og også de, der har stemt for det, simpelt hen ikke ved, hvordan arbejdsgangen og kravene er på et plejehjem i dag.

Jeg skal i øvrigt efterlyse ministerens svar på spørgsmålet, om ministeren mener, det er i overensstemmelse med regeringens politik på dette område, at kommuner nu afskediger hjemmehjælpere. Det seneste tilfælde, jeg har hørt, er Christiansfeld kommune, der skulle have afskediget 70 hjemmehjælpere. Det vil jeg sige, at mulighederne for at yde hjemmehjælp i en kommune af Christiansfelds størrelse næsten må være standset, hvis min fornemmelse af indbyggertal og behov i så henseende nogenlunde slår til. Det kan ikke være i overensstemmelse med det, ministeren i øvrigt mener. Jeg mener, han nøje bør overveje konsekvenserne af den bloktilskudsforringelse, der her er tale om, og som i sin konsekvens får den praktiske følge for de pågældende ældre.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Albertsen efterlyste, hvad han skulle sige til en plejehjemsbestyrer. Jeg vil gerne give hr. Albertsen et forslag. Hr. Albertsen kan forklare vedkommende, at det er mindre end et halvt år siden, vi havde en socialdemokratisk regering i dette land. Det led landet stor skade ved. Vores økonomi blev ødelagt, og følgelig er der altså en række store mangler i det samfund, som socialdemokraterne holdt op med at styre, som de ikke magtede at styre mere. Der er altså nogle andre, der prøver på at rette det op. Hvis der er nogle ting, som plejehjemsbestyreren måske med rette føler som nogle mangler, så kan hr. Albertsen sige, at det er først og fremmest socialdemokraterne, der er skyld i det. Det eneste, vi har at takke socialdemokraterne for, er, at de har forladt regeringstabetterne.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg tror, jeg vil starte med hr. Albertsen denne gang. Dette spørgsmål om plejehjemmene har vi nu diskuteret mange gange, og det var jo rart, hvis vi i hvert fald efterhånden kunne lære at forstå hinandens synspunkter.

Jeg vil gerne gøre gældende med hensyn til plejehjemmene, at naturligvis skal der være det nødvendige personale. Det er også regeringens klare opfattelse, men den omstændighed, at klientelet bliver tungere, den omstændighed, at jobbet på et plejehjem i øvrigt er et hårdt job, kan dog ikke være ensbetydende med, at der er uanede muligheder for normeringer. Hvis det plejehjem, som hr. Albertsen skulle have besøgt i dag, ligger i Frederiksberg kommune, vil jeg sige, at så har jeg end ikke udtalt mig om dette plejehjem. Det, vi har gjort, er, at vi har skrevet til nogle kommuner, men det er ikke Frederiksberg kommune. Vi har skrevet til nogle kommuner, hvor vi kan se, at normeringerne er steget mere, end de normalt gør. Der er jo en tendens til, at når man indretter et helt nyt plejehjem og starter forfra med normeringer, så bliver det sådan lige i toppen. Der skal være gode forhold, men der er trods alt en øvre grænse.

Hvad angår spørgsmålet om hjemmehjælpere, må jeg sige, at det er ikke et område, jeg har mulighed for at udøve kompetence på, og jeg synes ikke, det har nogen rimelighed at køre det ind under en almindelig bloktilskudsbesparelse. Det er klart, at kommunerne har en pligt til at spare, som vi andre har det. Jeg finder også, at hjemmehjælpsområdet er et af de farligste områder, man kan begynde at spare på, fordi det bl. a. har nogle konsekvenser senere hen i form af tidligere institutionsophold. Det kan der ikke være nogen tvivl om. Jeg synes, det er en uheldig fremgangsmåde, men nu vel, det er en rent kommunal afgørelse, hvilket antal hjemmehjælpere man ønsker at have ansat.

Fru Inge Fischer Møller spørger, hvilke overvejelser jeg gør mig i forbindelse med uddannelse af medarbejdere inden for området. Hertil vil jeg godt sige, at det er min agt at tage en drøftelse med mine kolleger. Det er jo ikke nogle uddannelser, der sorterer under mig, de sorterer under mine kolleger, indtil flere af dem, bl. a. både indenrigsministeren og undervisningsministeren. Jeg vil naturligvis med baggrund i ældrekommissio-